

แบบฝึกหัด

**ตอนที่ ๑. บทต่อไปนี้เป็นวิจิวิภาคชนิดไหน และเป็นลำดับที่เท่าไรของการแปล
งแปลโดยพยัญชนะมาให้ถูกต้อง**

๑. อตีเต หิ อิมสึ อารามะ วสนูโต เอโก ปนุติโต สามเณร คำม คโต สายณุห
สมเย ปจจามิ ฯ

๒. โภสมุพิย ปน ภทเท อุเทโน นาม ราช รชช กาเรตัว หตุกินต นาม สิบป
ชนาติ ฯ

๓. เอกสึ หิ สมเย จนทปชูโต นาม ราช อุเหน หตุธูปเกน วบุเจตัว คณ
หิตัว ต มนต ทสสสิ น ทสสสีติ ปุจฉิ ฯ

๔. ติสส สาย ยายสما ติสสภิกขุ ต สถา สรตัว กุฑิ ฯ.

๕. เตปี ภิตา พหุ หารกา สีข ลี โอรุยห ปลา ยสุ ฯ.

๖. สาวตุติย อนาคตปนุติกสส นาม เสฎฐิโน สุมนนาเทว นาม ธิตา ภิรูป้า อโหสิ ฯ.

๗. ตสึ สมเย โภสมุพิย ปรนตติป นาม ราช อโหสิ ฯ

๘. ราชคหนครสึ หิ ราชคหนเสฎฐิโน เคเห หิวตากโรค อุปปุชติ ฯ

๙. คานาปริโยสารน จุพปนุติโก สา ปฏิสมภิทาหิ อรหตต ปานุณิ ฯ

๑๐. เต กิร สดุ สนติเก กมมภูรา น คเหตัว อรุณกิหาร ปวิสีสุ ฯ

ในตัวอย่างเหล่านี้ ให้นักเรียนฝึกแปลไปตามลำดับจนถึงบทขยายประ ранก่อน
บทต่อไป อาจารย์พาแปลทีละประโยค และให้อาจารย์ตั้งคำถามแต่ละศัพท์ เช่น ถาม
ว่า อตีเต เป็น วิจิวิภาคชนิดใด ศัพท์เดิมเป็นอย่างไร เป็นลิงค์ และ การันต์อะไร
แจกผสมนามิกวิภัตติตามแบบไหน เป็นลำดับที่เท่าไร ของการแปลเป็นต้น และให้นักเรียน
แปลซ้ำเพื่อฝึกทักษะการแปล และทบทวนไวยากรณ์

เฉลยแบบฝึกหัดประกอบวิชาแปลมคอร์เป็นไทย บทที่ ๒

(๕. ขยายประทาน)

ตอนที่ ๑ จงแปลประโยคต่อไปนี้ตามลำดับหลักการแปลมคอร์เป็นไทย (เน้นฝึกแปลบทขยายประทาน)

(เนื่องจากมีนามศัพท์และกิริยาศัพท์จำนวนมาก ให้นักเรียนเขียนเฉพาะคำแปลภาษาไทยเท่านั้นลงในใบตอบ ส่วนคำสั่งอื่นๆ ให้นักเรียนตอบในห้องเรียนกับอาจารย์)

๑. อตีเต หิ อิมสุเมี่ย อาราม วสนุ๊โต เอโก ปณุ๊โต สามเณร คำม์ คโต สายณุหสมาย ปจุจามิ ฯ
ดังจะกล่าวโดยย่อ ในกาลวันล่วงไปแล้ว อ.สามเณร ผู้คลาด รูปหนึ่ง ผู้อยู่อยู่ ในความนี้ ไปแล้ว
ลู่บ้าน กลับมาแล้ว ในสมัยเป็นที่ลื้นไปแห่งวัน ฯ
๒. โกรสมุพิย์ ปน ภฤทธิ เอุเทโน นาม ราชาก ราชุ๊ กาเรตุว่า หตุถิกนุต นาม สิบุ๊ ชานาติ ฯ
แนะนำงผู้เจริญ ก็ อ.พระราชา พระนามว่าอุเทน ในเมืองโกรสมุพิย์ ทรงยังบุคคล ให้กระทำแล้ว
ซึ่งความเป็นแห่งพระราชา ทรงรู้อยู่ ซึ่งคิดไป ซึ่งว่าหัดดีกันต์ ฯ
๓. เอกสุเมี่ย หิ สมเย จนุทปชู๊โต นาม ราชาก อุเทน หตุถิรูปเกน วณุเจตุว่า คณุหิตุว่า “ต์ มณุต์
ทสุสสิ น ทสุสสีติ ปุจุณิ ฯ
ก็ ในสมัย หนึ่ง อ.พระราชา พระนามว่าจันทปชู๊ชิต ทรงลงแล้ว ซึ่งพระราชาพระนามว่าอุเทน
ด้วยรูปเปรียบแห่งช้าง จับแล้ว ตรัสรถามแล้ว ว่า “อ.พระองค์ จักให้ ซึ่งมนต์ นั้น (หรือ หรือว่า)
จักไม่ให้” ดังนี้ ฯ
๔. ติสุส สาลาย อายสุมา ติสุสภิกขุ ต์ สทุท สุตุว่า กุทุ๊โต ฯ
อ.ภิกขุซึ่งว่าติสสะ ผู้มีอายุ ในศาลา นั้น พังแล้ว ซึ่งเสียง นั้น 逎รถแล้ว ฯ
๕. เตปี ภิต้า พหุ หารก้า สี๊ ลี๊ โอรุยุหุ ปลาเยสุ ฯ
อ.เต็ก ท.มาก ผู้กลัวแล้ว เม้มเหล่านั้น ลงแล้ว พลัน พลัน หนีไปแล้ว ฯ
๖. สาวตุถิย อนาคตปินทิกสุ นาม เสภูริโน สุมนาเทวี นาม ริตา อภิรูปा อโหสี ฯ
อ.ธิดา ซึ่งว่าสุมนนาเทวี ของเศรษฐี ซึ่งว่าอนาคตปินทิกะ เป็นผู้ดงาม ได้มีแล้ว ในเมืองซึ่งว่าสาวต
ถิย ฯ
๗. ตสุเมี่ย สมเย โกรสมุพิย์ ปนรุตโภ นาม ราชาก อโหสี ฯ
ในสมัย นั้น อ.พระราชา พระนามว่าปรันตปะ ในเมืองซึ่งว่าโกรสมุพิย์ ได้มีแล้ว ฯ
๘. ราชคหนครสุเมี่ย หิ ราชคหนเสภูริโน เคเห อาทิตกโโรค อุปุปชุชติ ฯ

ก็ อ.อพิวัตกโรุด ในเรื่อง ของเศรษฐีในเมืองซึ่งอ้วราชาคุณฯ ย่อมาเกิดขึ้น ในเมืองซึ่งอ้วราชาคุณฯ

๙. ค่าตอบรับโยธาเน จูฟ์ปันธุ์โก สห ปฏิรูปสุกิษาหิ อรหัต์ ป้าปุณิ ฯ

ในกาลเป็นที่สุดลงรุบแห่งคากา อ.พระจุปปันถก บรรลุแล้ว ซึ่งความเป็นแห่งพระอวหันต์ กับด้วยปัญญาลัมภิทา ท.ฯ

๑๐. เต កិរ សត្វុ សុទិកោ កម្មុម្មានំ គេពុទ្ធតា វិធីស្តី ។

ໄດ້ຍິນວ່າ ອ.ກົກງຸມ ທ. ເຫດລານັ້ນ ເຮັດວຽກແລ້ວ ທີ່ຈຶ່ງກະຕືອນມູນຄາ ໃນສຳນັກ ຂອງພະຄາສດາ ເຂົ້າປະເລົວ
ສູວິທາຮອນຕັ້ງອູ່ແລ້ວໃນປາ ພ